

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (nagytanács)

2019. március 19.*

[A 2019. április 30-i végzéssel kijavított szöveg]

„Előzetes döntéshozatal – A szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség – A nemzetközi védelem megadására és visszavonására vonatkozó közös eljárások – 2013/32/EU irányelv – A 33. cikk (2) bekezdésének a) pontja – Menedékjog iránti kérelemnek elfogadhatatlanként valamely tagállam hatóságai által amiatt történő elutasítása, hogy előzőleg egy másik tagállam kiegészítő védelmet biztosított – 52. cikk – Ezen irányelv időbeli hatálya – Az Európai Unió Alapjogi Chartájának 4. és 18. cikke – A menekültügyi eljárásnak az e másik tagállamban fennálló rendszerszintű hiányosságai – A menedékjog iránti kérelmek rendszeres elutasítása – Az embertelen vagy megalázó bánásmód komoly és megalapozott veszélye – A kiegészítő védelemben részesülő személyek életkörülményei ez utóbbi államban”

A C-297/17., C-318/17., C-319/17. és C-438/17. sz. egyesített ügyekben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelmek tárgyában, amelyeket a Bundesverwaltungsgericht (szövetségi közigazgatási bíróság, Németország) a Bírósághoz 2017. május 23-án (C-297/17), illetve 2017. május 30-án (C-318/17 és C-319/17) érkezett, 2017. március 23-i határozataival, valamint a Bírósághoz 2017. július 20-án érkezett, 2017. június 1-jei határozatával (C-438/17) terjesztett elő a

Bashar Ibrahim (C-297/17),

Mahmud Ibrahim,

Fadwa Ibrahim,

Bushra Ibrahim,

Mohammad Ibrahim,

Ahmad Ibrahim (C-318/17),

Nisreen Sharqawi,

Yazan Fattayrji,

Hosam Fattayrji (C-319/17)

és

* Az eljárás nyelve: német.

a Bundesrepublik Deutschland

között folyamatban lévő eljárásokban,

valamint

a Bundesrepublik Deutschland

és

Taus Magamadov (C-438/17)

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (nagytanács),

tagjai: K. Lenaerts elnök, A. Prechal, M. Vilaras, E. Regan, F. Biltgen, K. Jürimäe és C. Lycourgos tanácselnökök, A. Rosas, Juhász E., M. Ilešič (előadó), J. Malenovský, L. Bay Larsen és D. Šváby bírák,

főtanácsnok: M. Wathelet,

hivatalvezető: M. Aleksejev egységvezető,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2018. május 8-i tárgyalásra,

[A 2019. április 30-i végzéssel kijavítva] figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- Bashar Ibrahim, Mahmud Ibrahim, Fadwa Ibrahim, Bushra Ibrahim, valamint Mohammad Ibrahim és Ahmad Ibrahim kiskorú gyermekek, N. Sharqawi, valamint Yazan Fattayrji és Hosam Fattayrji kiskorú gyermekei képviselőként D. Kösterke-Zerbe Rechtsanwältin,
- T. Magamadov képviselőként I. Stern Rechtsanwältin,
- a német kormány képviselőként T. Henze, R. Kanitz, M. Henning és V. Thanisch, meghatalmazotti minőségben,
- a belga kormány képviselőként C. Van Lul és P. Cottin, meghatalmazotti minőségben,
- a francia kormány képviselőként D. Colas, E. de Moustier és E. Armoët, meghatalmazotti minőségben,
- az olasz kormány képviselőként G. Palmieri, meghatalmazotti minőségben, segítői: L. Cordi és L. D’Ascia, avvocati dello Stato,
- a magyar kormány képviselőként Fehér M. Z., Koós G. és Tátrai M. M., meghatalmazotti minőségben,
- a holland kormány képviselőként J. Langer, M. Bulterman, C.S. Schillemans és M. Gijzen, meghatalmazotti minőségben,
- a lengyel kormány képviselőként B. Majczyna, meghatalmazotti minőségben,
- az Egyesült Királyság kormánya képviselőként S. Brandon és C. Crane, meghatalmazotti minőségben, segítők: D. Blundell barrister,

– az Európai Bizottság képviseletében M. Condou-Durande és C. Ladenburger, meghatalmazotti minőségben,

a főtanácsnok indítványának a 2018. július 25-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelmek a nemzetközi védelem megadására és visszavonására vonatkozó közös eljárásokról szóló, 2013. június 26-i 2013/32/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2013. L 180., 60. o.; helyesbítés: HL 2016. L 198., 50. o.; a továbbiakban: eljárási irányelv) 33. cikke (2) bekezdése a) pontjának, valamint 52. cikke első bekezdésének, továbbá az Európai Unió Alapjogi Chartája (a továbbiakban: Charta) 4. és 18. cikkének értelmezésére vonatkoznak.
- 2 Ezeket a kérelmeket a Bashar Ibrahim (C-297/17. sz. ügy), Mahmud Ibrahim, Fadwa Ibrahim, Bushra Ibrahim, valamint Mohammad és Ahmad Ibrahim kiskorú gyermekek (C-318/17. sz. ügy), továbbá Nisreen Sharqawi, valamint kiskorú gyermekei, Yazan és Hosam Fattayrji (C-319/17. sz. ügy) és a Bundesrepublik Deutschland (Németországi Szövetségi Köztársaság) között, valamint a Bundesrepublik Deutschland és Taus Magamadov (C-438/17. sz. ügy) között a Bundesamt für Migration und Flüchtlinge (szövetségi bevándorlási és menekültügyi hivatal, Németország; a továbbiakban: hivatal) által hozott, az érintettekről a menedékjogot megtagadó határozatok tárgyában folyamatban lévő négy jogvita keretében terjesztették elő.

Jogi háttér

A nemzetközi jog

- 3 Az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló, 1950. november 4-én Rómában aláírt európai egyezménynek (kihirdette: az 1993. évi XXXI. tv.; a továbbiakban: EJE) a „Kínzás tilalma” című 3. cikke a következőket írja elő:

„Senkit sem lehet kínzásnak, vagy embertelen, megalázó bánásmódnak vagy büntetésnek alávetni.”

Az uniós jog

A Charta

- 4 A Chartának „Az emberi méltóság” című 1. cikke értelmében:

„Az emberi méltóság sérthetetlen. Tiszteletben kell tartani, és védelmezni kell.”

- 5 A Chartának „A kínzás és az embertelen vagy megalázó bánásmód és büntetés tilalma” című 4. cikke a következőket mondja ki:

„Senkit sem lehet kínzásnak, embertelen vagy megalázó bánásmódnak vagy büntetésnek alávetni.”

- 6 A Chartának „A menedékjog” című 18. cikke a következőképpen rendelkezik:

„A [menekültek helyzetére vonatkozó, 1951. július 28-án Genfben aláírt] egyezmény [Recueil des traités des Nations unies (1954), 189. kötet, 150. o., 2545. sz.] és az 1967. január 31-i jegyzőkönyv rendelkezéseivel, valamint az Európai Unióról szóló szerződéssel és az Európai Unió működéséről szóló szerződéssel (a továbbiakban: a Szerződések) összhangban a menedékjogot biztosítani kell.”

- 7 A Chartának „A hatékony jogorvoslathoz és a tisztességes eljáráshoz való jog” című 47. cikke az első bekezdésében a következőket fejtí ki:

„Mindenkinek, akinek az Unió joga által biztosított jogait és szabadságait megsértették, az e cikkben megállapított feltételek mellett joga van a bíróság előtti hatékony jogorvoslathoz.”

- 8 A Charta „Alkalmazási kör” című 51. cikke az (1) bekezdésében a következőképpen rendelkezik:

„E Charta rendelkezéseinek címzettjei – a szubszidiaritás elvének megfelelő figyelembevételével – az Unió intézményei, szervei és hivatalai, valamint a tagállamok annyiban, amennyiben az Unió jogát hajtják végre. Ennek megfelelően saját hatáskörükben és a Szerződésekben az Unióra ruházott hatáskörök korlátain belül tiszteletben tartják az ebben a Chartában foglalt jogokat és betartják az abban foglalt elveket, valamint előmozdítják azok alkalmazását.”

- 9 A Chartának „A jogok és elvek hatálya és értelmezése” című 52. cikke a (3) bekezdésében a következőket mondja ki:

„Amennyiben e Charta olyan jogokat tartalmaz, amelyek megfelelnek az [EJEE]-ben biztosított jogoknak, akkor e jogok tartalmát és terjedelmét azonosnak kell tekinteni azokéval, amelyek az említett egyezményben szerepelnek. Ez a rendelkezés nem akadályozza meg azt, hogy az Unió joga kiterjedtebb védelmet nyújtson.”

Az elismerési irányelv

- 10 A harmadik országbeli állampolgárok és hontalan személyek nemzetközi védelemre jogosultként való elismerésére, az egységes menekült vagy kiegészítő védelmet biztosító jogállásra, valamint a nyújtott védelem tartalmára vonatkozó szabályokról szóló, 2011. december 13-i 2011/95/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2011. L 337., 9. o.; helyesbítések: HL 2017. L 167., 58. o.; HL 2019. L 19., 20. o.; a továbbiakban: elismerési irányelv) a 2. cikkében a következőket mondja ki:

„Ezen irányelv alkalmazásában az alábbi fogalom meghatározások alkalmazandók:

- a) »nemzetközi védelem«: [...] menekültjogállás, illetve [...] kiegészítő védelmi jogállás;

[...]

- d) »menekült«: harmadik ország olyan állampolgára, aki faji, illetőleg vallási okok, nemzeti hovatartozása, politikai meggyőződése avagy meghatározott társadalmi csoporthoz való tartozása miatti üldöztetéstől való megalapozott félelme miatt az állampolgársága szerinti országon kívül tartózkodik, és nem tudja, vagy az üldöztetéstől való félelmében nem kívánja annak az országnak a védelmét igénybe venni; vagy olyan hontalan személy, aki korábbi szokásos tartózkodási helyén kívül tartózkodva a fenti okoknál fogva nem tud, vagy az üldöztetéstől való félelmében nem akar oda visszatérni, és akire a 12. cikk nem vonatkozik;

- e) »menekültjogállás«: egy harmadik országbeli állampolgár vagy hontalan személy valamely tagállam által menekültként történő elismerése;

- f) »kiegészítő védelemre jogosult személy«: olyan harmadik országbeli állampolgár vagy hontalan személy, aki nem minősül menekültnek, de akivel kapcsolatban megalapozott okokból azt kell feltételezni, hogy származási országába, illetőleg hontalan személy esetében a korábbi szokásos tartózkodási helye szerinti országba való visszatérése esetén a 15. cikk szerinti súlyos sérelem elszenvédése tényleges veszélyének lenne kitéve; valamint akire a 17. cikk (1) és (2) bekezdése nem vonatkozik, és nem tudja vagy az ilyen veszélytől való félelmében nem kívánja ezen ország védelmét igénybe venni;
- g) »kiegészítő védelmi jogállás«: egy harmadik országbeli állampolgár vagy hontalan személy valamely tagállam által kiegészítő védelemre jogosult személyként történő elismerése;
- h) »nemzetközi védelem iránti kérelem«: egy harmadik országbeli állampolgár vagy hontalan személy által valamely tagállamnál előterjesztett olyan védelem iránti kérelem, amely a menekültjogállás, illetve a kiegészítő védelmi jogállás kérelmezéseként értelmezhető, és amely kapcsán a kérelmező nem kéri kifejezetten egy más jellegű, ezen irányelv hatálya alá nem tartozó olyan védelem biztosítását, amelynek megadását külön kell kérelmezni;

[...]

- 11 Az elismerési irányelv II. fejezete meghatározza a nemzetközi védelem iránti kérelem értékelésére vonatkozó feltételeket.
- 12 E II. fejezet részét képezi az elismerési irányelvnek „A tények és körülmények értékelése” című 4. cikke, amelynek a (3) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„A nemzetközi védelem iránti kérelem értékelése egyedi alapon, a következők figyelembevételével történik:

- a) a kérelemre vonatkozó határozat meghozatalának időpontjában a származási országra vonatkozó valamennyi releváns tény, ideértve a származási ország törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseit [helyesen: törvényi és rendeleti rendelkezéseit], valamint azok alkalmazási módját is;
- b) a kérelmező releváns nyilatkozatai és az általa bemutatott dokumentumok, ideértve az arra vonatkozó információkat is, hogy a kérelmező üldöztetésnek vagy súlyos sérelemnek ki volt-e téve, illetve, hogy ezek veszélye fennáll-e;
- c) a kérelmező egyéni helyzete és személyes körülményei, ideértve az olyan tényezőket is, mint a háttér, nem és életkor, annak megállapítása érdekében, hogy a személyes körülményeit figyelembe véve a vele szemben elkövetett cselekmények vagy azon cselekmények, amelyeket vele szemben elkövethetnek, üldöztetésnek, illetve súlyos sérelemnek minősülnek-e;

[...]

- 13 Az elismerési irányelv III. fejezete megállapítja a menekültkénti elismerés feltételeit. Ennek keretében az említett irányelvnek „Az üldöztetés” című 9. cikke, illetve az „Üldöztetési okok” című 10. cikke meghatározza azokat a tényezőket, amelyeket figyelembe kell venni annak értékeléséhez, hogy a kérelmező üldöztetésnek ki volt-e téve, illetve hogy ennek a veszélye fennáll-e.
- 14 Az elismerési irányelvnek „A menekültjogállás” című IV. fejezete tartalmazza az irányelvnek „A menekültként való elismerés” című 13. cikkét, amely a következőket fejt ki:

„A tagállamok olyan harmadik országbeli állampolgárt vagy hontalan személyt ismernek el menekültként, aki megfelel a II. és III. fejezetben előírt feltételeknek.”

- 15 Az elismerési irányelv V., illetve VI. fejezete határozza meg a kiegészítő védelemre való jogosultság feltételeit, illetve a kiegészítő védelmi jogállást.
- 16 Az elismerési irányelv VII. fejezete, amely az irányelv 20–35. cikkét tartalmazza, meghatározza a nemzetközi védelem tartalmát.

A „Dublin II” rendelet és a „Dublin III” rendelet

- 17 Az egy harmadik országbeli állampolgár vagy egy hontalan személy által a tagállamok egyikében benyújtott nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállam meghatározására vonatkozó feltételek és eljárási szabályok megállapításáról szóló, 2013. június 26-i 604/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2013. L 180., 31. o.; helyesbítés: HL 2018. L 33., 6. o.; a továbbiakban: „Dublin III” rendelet) hatályon kívül helyezte és felváltotta az egy harmadik ország állampolgára által a tagállamok egyikében benyújtott menedéjog iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállam meghatározására vonatkozó feltételek és eljárási szabályok megállapításáról szóló, 2003. február 18-i 343/2003/EK tanácsi rendeletet (HL 2003. L 50., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 19. fejezet, 6. kötet, 109. o.; a továbbiakban: „Dublin II” rendelet).
- 18 Míg a „Dublin II” rendelet a 2. cikkének c) pontjával összefüggésben értelmezett 1. cikke szerint kizárólag a menekültek helyzetére vonatkozó, 1951. július 28-án Genfben aláírt egyezmény (a továbbiakban: Genfi Egyezmény) értelmében vett menedéjog iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállam meghatározására vonatkozó feltételeket és eljárási szabályokat állapította meg, a „Dublin III” rendelet tárgya – amint az az 1. cikkéből következik – az ilyen feltételek és eljárási szabályok meghatározása a nemzetközi védelem iránti kérelmeket illetően, amelyek a „Dublin III” rendelet 2. cikkének b) pontjában szereplő fogalom meghatározás szerint – amely az elismerési irányelv 2. cikkének h) pontjában szereplő fogalom meghatározására utal – a menekültjogállás, illetve a kiegészítő védelmi jogállás megadására irányuló kérelmek.
- 19 A „Dublin III” rendelet 18. cikke (1) bekezdésének d) pontja előírja, hogy az e rendelet szerint felelős tagállam köteles visszavenni azon harmadik országbeli állampolgárt, vagy azon hontalan személyt, akinek a kérelmét elutasították, és egy másik tagállam területén nyújtott be kérelmet, vagy aki tartózkodásra jogosító engedély nélkül tartózkodik egy másik tagállam területén.
- 20 A „Dublin III” rendelet „Hatálybalépés és alkalmazhatóság” című 49. cikke a következőképpen rendelkezik:

„Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

A rendeletet minden olyan nemzetközi védelem iránti kérelemre alkalmazni kell, amelyet a hatálybalépését követő hatodik hónap első napjától nyújtottak be, és attól az időponttól minden átvétel vagy visszavétel iránti megkeresésre is érvényes, függetlenül a kérelem benyújtásának időpontjától. Az említett időpont előtt benyújtott nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállamot a [»Dublin II«] rendeletben megállapított feltételek szerint határozzák meg.

[...]”

A 2005/85 irányelv és az eljárási irányelv

- 21 Az eljárási irányelv átdolgozta a menekültstátusz megadására és visszavonására vonatkozó tagállami eljárások minimumszabályairól szóló, 2005. december 1-jei 2005/85/EK tanácsi irányelvet (HL 2005. L 326., 13. o.; helyesbítés: HL 2006. L 236., 35. o.).

- 22 A 2005/85 irányelv célja az 1. cikke szerint a menekültstátusz megadására és visszavonására vonatkozó eljárások minimumszabályainak a megállapítása volt. Ezen irányelv 2. cikkének b) pontja úgy határozta meg a „menedékjog iránti kérelem” fogalmát mint harmadik ország állampolgára, vagy hontalan személy által benyújtott olyan kérelmet, amely a Genfi Egyezmény alapján valamely tagállam által nemzetközi védelmet igénylő kérelemként értelmezhető.
- 23 A 2005/85 irányelv 25. cikke a következőképpen rendelkezett:
- „(1) Azokon az eseteken túlmenően, amikor egy menedékjog iránti kérelem elbírálására a [»Dublin II«] rendelet szerint nem kerül sor, a tagállamok akkor sem kötelesek azt vizsgálni, hogy a menedékkérő [...] menekültnek minősülhet-e, ha egy menedékjog iránti kérelem e cikk értelmében elfogadhatatlannak minősül.
- (2) A tagállamok e cikk értelmében elfogadhatatlannak minősíthetik a menedékjog iránti kérelmet, ha:
- a) a kérelmező részére más tagállam már menekültstátuszt adott;
- [...]”
- 24 Az eljárási irányelv 1. cikke értelmében az irányelv célja a tagállamokban az elismerési irányelv szerinti nemzetközi védelem megadására és visszavonására vonatkozó közös eljárások megállapítása.
- 25 Az eljárási irányelv 2. cikkének b) pontja úgy határozza meg a „nemzetközi védelem iránti kérelem” fogalmát, mint harmadik országbeli állampolgár vagy hontalan személy által valamely tagállamnál előterjesztett olyan védelem iránti kérelem, amely menekültjogállás vagy kiegészítő védelmi jogállás kérelmezéseként értelmezhető, és amelynek kapcsán a kérelmező nem kéri kifejezetten egy más jellegű, az elismerési irányelv hatálya alá nem tartozó olyan védelem biztosítását, amelynek megadását külön kell kérelmezni.
- 26 Az eljárási irányelv 10. cikkének (2) bekezdése a következőket fejt ki:
- „A nemzetközi védelem iránti kérelmek megvizsgálásakor az eljáró hatóság először meghatározza, hogy a kérelmezők menekültnek minősülnek-e, és amennyiben nem, meghatározza, hogy jogosultak-e kiegészítő védelemre.”
- 27 Az eljárási irányelv „Elfogadhatatlan kérelmek” című 33. cikke a következőképpen rendelkezik:
- „(1) Azokon az eseteken túlmenően, amikor nem kerül sor egy kérelemnek a [»Dublin III«] rendelettel összhangban történő megvizsgálására, a tagállamok akkor sem kötelesek megvizsgálni, hogy a kérelmező a[z] [elismerési] irányelv értelmében nemzetközi védelemre jogosultnak minősülhet-e, ha egy kérelem e cikk értelmében elfogadhatatlannak minősül.
- (2) A tagállamok e cikk értelmében csak akkor minősíthetik elfogadhatatlannak a nemzetközi védelem iránti kérelmet, ha:
- a) a kérelmező részére más tagállam már nemzetközi védelmet biztosított;
- [...]
- d) a kérelem ismételt kérelemnek minősül, amely esetében nem merültek fel új körülmények vagy tények, vagy a kérelmező nem adott elő ilyeneket annak megvizsgálásával kapcsolatban, hogy a kérelmező a[z] [elismerési] irányelv értelmében nemzetközi védelemre jogosult személynek minősül-e[...]

[...]

28 Az eljárási irányelv „Ismételt kérelem” című 40. cikke a (2)–(4) bekezdésében a következőket írja elő:

„(2) A nemzetközi védelem iránti kérelemnek a 33. cikk (2) bekezdésének d) pontja alapján történő elfogadhatóságát megállapító határozat meghozatala céljából az ismételt nemzetközi védelem iránti kérelmet mindenekelőtt előzetes elfogadhatósági vizsgálatnak kell alávetni a tekintetben, hogy felmerültek-e, vagy a kérelmező előadott-e olyan, a vizsgálattal kapcsolatos új körülményeket vagy tényeket, amelyek alapján a kérelmező a[z] [elismerési] irányelv értelmében nemzetközi védelemre jogosultnak minősül.

(3) Amennyiben a (2) bekezdésben említett előzetes elfogadhatósági vizsgálat megállapítja, hogy olyan új körülmények vagy tények merültek fel, vagy a kérelmező olyan új körülményeket vagy tényeket adott elő, amelyek jelentősen növelik annak valószínűségét, hogy a[z] [elismerési] irányelv értelmében a kérelmező nemzetközi védelemre jogosult személynek minősül, a kérelmet a II. fejezettel összhangban tovább kell vizsgálni. A tagállamok az ismételt kérelem további vizsgálatának más okait is meghatározhatják.

(4) A tagállam rendelkezhet úgy, hogy csak azokban az esetekben vizsgálja tovább a kérelmet, ha az érintett kérelmező rajta kívül álló ok miatt az előző eljárásban nem volt képes az e cikk (2) és (3) bekezdésében meghatározott helyzeteket kihasználni, különösen a 46. cikk alapján a hatékony jogorvoslathoz fűződő jogának gyakorlása útján.”

29 Az eljárási irányelv 51. cikkének (1) bekezdése a következőket fejt ki:

„A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy az 1–30. cikknek, a 31. cikk (1), (2) és (6)–(9) bekezdésének, a 32–46. cikknek, a 49. és 50. cikknek és az I. mellékletnek 2015. július 20-ig megfeleljenek. E rendelkezések szövegét haladéktalanul megküldik a Bizottságnak.”

30 Az eljárási irányelv 52. cikkének első bekezdése értelmében:

„A tagállamok az 51. cikk (1) bekezdésében meghatározott törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket alkalmazzák a 2015. július 20-tól kezdve vagy annál korábban benyújtott nemzetközi védelem iránti kérelmekre és nemzetközi védelem visszavonására irányuló eljárásokra. A 2015. július 20. előtt benyújtott kérelmekre és az említett időpont előtt kezdeményezett, a menekültjogállás visszavonására irányuló eljárásokra a [2005/85] irányelv szerint elfogadott törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések irányadók.”

31 Az eljárási irányelv 53. cikkének első bekezdése előírja, hogy a 2005/85 irányelv 2015. július 21-ével hatályát veszti az eljárási irányelv hatálya alá tartozó tagállamok tekintetében, a II. melléklet B. részében az ezen irányelv nemzeti jogba történő átültetésére vonatkozóan meghatározott határidőkkel kapcsolatos tagállami kötelezettségek sérelme nélkül.

32 Az eljárási irányelv 54. cikkének első bekezdése úgy rendelkezik, hogy az irányelv „az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba”, amire 2013. június 29-én került sor.

A német jog

- 33 A 2016. július 31-i Integrationsgesetz (az integrációról szóló törvény, BGBl. 2016. I, 1939. o., a továbbiakban: Integrationsgesetz) által 2016. augusztus 6-i hatállyal módosított Asylgesetz (a menedéjogról szóló törvény, a továbbiakban: AsylG) 29. §-a az „Elfogadhatatlan kérelmek” címet viseli, és a következőket írja elő:

„(1) A menedékjog iránti kérelem elfogadhatatlan, ha

1. a menekültügyi eljárás lefolytatásáért egy másik tagállam felelős
  - a) a [»Dublin III« rendelet] alapján vagy
  - b) az Európai Unió más jogszabályai vagy valamely nemzetközi szerződés alapján

[...]

2. az Európai Unió másik tagállama a külföldinek már biztosította az 1. § (1) bekezdésének 2. pontja értelmében vett nemzetközi védelmet,

[...]”

- 34 Az AsylG 77. §-ának (1) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„A jelen törvény hatálya alá tartozó jogvitákban a bíróság a legutolsó tárgyalás időpontjában fennálló ténybeli és jogi helyzetet veszi alapul; amennyiben a döntést nem előzi meg tárgyalás, a meghatározó időpont a döntés meghozatalának időpontja [...]”

Az alapeljárások és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

A C-297/17., C-318/17. és C-319/17. sz. egyesített ügyek

- 35 Az alapeljárás felülvizsgálati kérelmet előterjesztő felei olyan hontalan palesztin menedékkérők, akik Szíriában tartózkodtak.
- 36 A C-297/17. sz. ügyben az alapeljárás felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fele Bashar Ibrahim, aki Mahmud Ibrahim és F. Ibrahim fiúgyermeké, valamint az utóbbiak három gyermekének a fiútestvére, akik szüleikhez hasonlóan a C-318/17. sz. ügyben az alapeljárás felülvizsgálati kérelmet előterjesztő feleinek jogállásával rendelkeznek. Nisreen Sharqawi és kiskorú gyermekei a C-319/17. sz. ügyben az alapeljárás felülvizsgálati kérelmet előterjesztő felei.
- 37 Az érintettek 2012-ben hagyták el Szíriát, hogy Bulgáriába utazzanak, ahol a 2013. február 26-i, illetve a 2013. május 7-i határozatokkal kiegészítő védelmet biztosítottak számukra. 2013 novemberében Románián, Magyarországon és Ausztrián keresztül folytatták útjukat Németországig, ahol 2013. november 29-én új menedékjog iránti kérelmeket terjesztettek elő.
- 38 2014. január 22-én a hivatal az érdekeltek visszavétele iránt megkereséssel fordult a menekültekkel foglalkozó bolgár hatósághoz, amely a 2014. január 28-án, illetve 2014. február 10-én kelt levelekkel e megkereséseket elutasította. E hatóság szerint, mivel Bulgária az alapeljárás felülvizsgálati kérelmet előterjesztő feleinek már kiegészítő védelmet biztosított, a „Dublin III” rendelet visszavételre vonatkozó rendszere az adott ügyekre nem alkalmazható. Ezenkívül az illetékes bolgár hatóság látja el a helyi határrendészeti feladatokat.

- 39 A hivatal 2014. február 27-i és 2014. március 19-i határozataiban kérelmeik érdemi vizsgálata nélkül megtagadta a menedékjogot az érintettektől, azon indoknál fogva, hogy biztonságos harmadik országból érkeztek. Elrendelte a bolgár határra való visszatoloncolásukat.
- 40 A Verwaltungsgericht Trier (trieri közigazgatási bíróság, Németország) 2014. május 20-i, illetve 2014. július 22-i ítéletével elutasította az e határozatokkal szemben benyújtott kereseteket.
- 41 2016. február 18-i ítéleteiben az Oberverwaltungsgericht Rheinland-Pfalz (rheinland-pfalzi közigazgatási felsőbíróság, Németország) megsemmisítette az érintetteknek a bolgár határra történő visszatoloncolását elrendelő határozatokat, de az előtte lévő kereseteket ezt meghaladóan elutasította. Ez utóbbi bíróság szerint jogszerűen tagadták meg a menedékjogot Németországban az érintettekről, mivel ebbe a tagállamba biztonságos harmadik országból, Ausztriából érkeztek. A bolgár határra való visszatoloncolásra vonatkozó említett határozatok ugyanakkor jogszerűtlenek, mivel nem nyert megállapítást, hogy a Bolgár Köztársaság továbbra is kész visszavenni az alapeljárás felülvizsgálati kérelmet előterjesztő feleit.
- 42 Az alapeljárás felülvizsgálati kérelmet előterjesztő felei felülvizsgálati kérelmet terjesztettek a Bundesverwaltungsgericht (szövetségi közigazgatási bíróság, Németország) elé a kérelmeiket részben elutasító említett határozatokkal szemben. Többek között arra hivatkoznak, hogy a „Dublin III” rendelet 49. cikke második bekezdése második mondatának megfelelően helyzetük továbbra is a „Dublin II” rendelet hatálya alá tartozik, és az a kiegészítő védelem biztosítását követően is alkalmazandó. Márpedig a „Dublin II” rendelet rendelkezései értelmében a Bolgár Köztársaság eredeti felelőssége a rendeletben előírt eljárás során a Németországi Szövetségi Köztársaságra szállt át.
- 43 A Németországi Szövetségi Köztársaság úgy véli, hogy az alapügy tárgyát képező menedékjog iránti kérelmek ezentúl az AsylG 29. §-a (1) bekezdésének 2. pontja értelmében elfogadhatatlanok, amely rendelkezés tartalma megfelel az eljárási irányelv 33. cikke (2) bekezdése a) pontjának.
- 44 A Bundesverwaltungsgericht (szövetségi közigazgatási bíróság) megállapítja, hogy a hivatal nem tagadhatta meg az elé terjesztett menedékjog iránti kérelmek megvizsgálását amiatt, hogy a felülvizsgálati kérelmet előterjesztő felek biztonságos harmadik országból érkeztek. Mivel ugyanis a nemzeti jogot az uniós jognak megfelelően kell értelmezni, valamely biztonságos harmadik ország csak olyan állam lehet, amely nem uniós tagállam. Azt kellene tehát meghatározni, hogy a vitatott határozatok tekinthetők-e olyan elutasító határozatoknak, amelyek a menedékjog iránti kérelmeknek az AsylG 29. §-a (1) bekezdésének 2. pontja szerinti elfogadhatatlanságán alapulnak.
- 45 E körülmények között a Bundesverwaltungsgericht (szövetségi közigazgatási bíróság) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő, a C-297/17. sz., a C-318/17. sz. és a C-319/17. sz. ügyek mindegyikében megfogalmazott kérdéseket terjeszti a Bíróság elé:

„1) Ellentétes-e a[z] [eljárási] irányelv 52. cikke első bekezdésének átmeneti rendelkezésével az olyan nemzeti szabályozás alkalmazása, amely szerint a[z] [eljárási] irányelv 33. cikke (2) bekezdésének a) pontjában biztosított, az előzménynek tekinthető szabályozáshoz képes szélesebb felhatalmazás átültetése alapján a nemzetközi védelem iránti kérelem elfogadhatatlan, ha a kérelmezőt egy másik tagállamban kiegészítő védelemben részesítették, míg a nemzeti szabályozást nemzeti átmeneti rendelkezés hiányában a 2015. július 20. előtt benyújtott kérelmekre is alkalmazni kell?

Megengedi-e a[z] [eljárási] irányelv 52. cikke első bekezdésének átmeneti rendelkezése a tagállamoknak különösen a[z] [eljárási] irányelv 33. cikke (2) bekezdésének a) pontja szerinti szélesebb felhatalmazás visszamenőleges hatályú átültetését, azzal a következménnyel, hogy az e szélesebb felhatalmazás belső jogba való átültetése előtt benyújtott, azonban az átültetés időpontjában jogerősen még el nem bírált menedékjog iránti kérelmek is elfogadhatatlanok?

- 2) Biztosítja-e a[z] [eljárási] irányelv 33. cikke a tagállamoknak a választás jogát, hogy a menedékjog iránti kérelmet más nemzetközi felelősség (Dublin rendelet) miatt vagy a[z] [eljárási] irányelv 33. cikke (2) bekezdésének a) pontja alapján elfogadhatatlanként utasítsák el?
- 3) A [második kérdésre] adandó igenlő válasz esetén: kizárja-e az uniós jog, hogy valamely tagállam a nemzetközi védelem iránti kérelmet egy másik tagállamban biztosított kiegészítő védelem miatt a[z] [eljárási] irányelv 33. cikke (2) bekezdésének a) pontjában biztosított szélesebb felhatalmazás átültetésével elfogadhatatlanként elutasítson, ha:
  - a) a kérelmező a számára egy másik tagállamban biztosított kiegészítő védelem kiterjesztését kéri (menekültkénti elismerés), és a másik tagállambeli menekültügyi eljárás rendszerszintű hiányosságokban szenvedett és továbbra is szenved, vagy,
  - b) a nemzetközi védelem kialakítása, nevezetesen a kiegészítő védelemben részesülő életfeltételei, abban a másik tagállamban, amely a kérelmezőnek már kiegészítő védelmet biztosított,
    - a [Charta] 4. cikkébe, illetve az EJEE 3. cikkébe ütközik, vagy
    - nem felel meg a[z] [elismerési] irányelv 20. és következő cikkei követelményeinek anélkül, hogy a [Charta] 4. cikkébe, illetve az EJEE 3. cikkébe ütközne?
- 4) A [harmadik kérdés] b) pontjára adandó igenlő válasz esetén: ez akkor is érvényes-e, ha a kiegészítő védelemben részesülő személyeknek nem vagy a többi tagállamhoz képest csak egyértelműen korlátozott terjedelemben nyújtanak megélhetést biztosító ellátást, őket e tekintetben azonban e tagállam állampolgáraitól nem kezelik eltérően?
- 5) A [második kérdésre] adandó nemleges válasz esetén:
  - a) Alkalmazható-e a »Dublin III« rendelet a nemzetközi védelem biztosítására irányuló eljárásban, ha a menedékjog iránti kérelmet 2014. január 1-je előtt, a visszavétel iránti megkeresést azonban csak 2014. január 1-je után nyújtották be, és a kérelmező előtte (2013 februárjában) a megkeresett tagállamban már kiegészítő védelemben részesült?
  - b) A dublini rendeletekből a felelősség – hallgatólagos – átszállását kell-e megállapítani a kérelmező visszavételét kérő tagállamra, ha a megkeresett felelős tagállam a dublini rendelkezések alapján határidőben kérelmezett visszavételt elutasította, és helyette nemzetközi visszafogadási egyezményre hivatkozott?”

A C-438/17. sz. ügy

- 46 T. Magamadov menedékkérő és orosz állampolgár, aki állítása szerint csecsen nemzetiségű, és 2007-ben érkezett Lengyelországba, ahol a 2008. október 13-i határozattal kiegészítő védelmet biztosítottak számára. 2012 júniusában feleségével és gyermekével együtt Németországba utazott, ahol 2012. június 19-én menedékjog iránti kérelmet nyújtott be.
- 47 2013. február 13-án a hivatal az érintett és a családja visszavétele iránti megkeresést intézett a lengyel hatóságokhoz, amelyek 2013. február 18-án úgy nyilatkoztak, hogy készek visszavenni őket.
- 48 2013. március 13-i határozatában a hivatal érdemi vizsgálat nélkül úgy határozott, hogy a kérelmező és a családja által benyújtott menedékjog iránti kérelmek elfogadhatatlanok, mivel a Lengyel Köztársaság az e kérelmek megvizsgálásáért felelős tagállam és az érintettek Lengyelországnak való átadását rendelte el. Mivel erre az átadásra a T. Magamadov feleségével kapcsolatban felmerült egészségügyi problémákra tekintettel nem került sor határidőben, a hivatal 2013. szeptember 24-i határozatával visszavonta 2013. március 13-i határozatát azon indoknál fogva, hogy e határidő lejártá miatt a Németországi Szövetségi Köztársaság lett az említett kérelmek megvizsgálásáért felelős tagállam. 2014. június 23-i határozatában

a hivatal elutasította T. Magdamov nemzetközi védelem és menedékjog iránti kérelmét, azzal az indokkal, hogy Németországba biztonságos harmadik országból, azaz Lengyelországból érkezett, és elrendelte az e tagállamba való visszatoloncolását.

- 49 2015. május 19-i ítéletével a Verwaltungsgericht Potsdam (potsdami közigazgatási bíróság, Németország) elutasította az ez utóbbi határozattal szemben benyújtott keresetet.
- 50 2016. április 21-i ítéletével az Oberverwaltungsgericht Berlin-Brandenburg (berlin-brandenburgi közigazgatási felsőbíróság, Németország) megsemmisítette a hivatal 2014. június 23-i határozatát. E bíróság ugyanis megállapította, hogy azt a szabályt, amely szerint a biztonságos országból érkező külföldi állampolgár számára a menedékjogot nem kell biztosítani, az alapeljárásban nem lehetett alkalmazni az AsylG 26a. §-a (1) bekezdése harmadik mondatának 2. pontjában előírt eltérésre tekintettel, amelynek értelmében a biztonságos harmadik ország szabálya nem alkalmazandó, ha – mint a jelen ügyben is – a Németországi Szövetségi Köztársaság lett az uniós jog alapján az érintett védelem iránti kérelmének megvizsgálásáért felelős tagállam. Mivel az alapeljárás tárgyát képező menedékjog iránti kérelmet 2015. július 20. előtt nyújtották be, ezért a jelen esetben a 2005/85 irányelv alkalmazandó. Márpedig ez az irányelv csak abban az esetben teszi lehetővé a menedékjog iránti kérelemnek valamely tagállam által érdemi vizsgálat nélkül történő elutasítását, ha egy másik tagállam elismerte az érintett személy menekültjogállását.
- 51 A Németországi Szövetségi Köztársaság felülvizsgálati kérelmet terjesztett ezen ítélettel szemben a Bundesverwaltungsgericht (szövetségi közigazgatási bíróság) elé. Többek között arra hivatkozik, hogy az alapeljárás tárgyát képező menedékjog iránti kérelem a jelen esetben elfogadhatatlan az Integrationsgesetz által módosított AsylG 29. §-a (1) bekezdésének 2. pontja értelmében, mivel T. Magdamov nemzetközi védelemben részesült Lengyelországban. Az érintett úgy véli, hogy a 2012. június 19-én benyújtott menedékjog iránti kérelme nem elfogadhatatlan, mivel a Lengyel Köztársaság nem menekültjogállást, hanem csupán kiegészítő védelmet biztosított számára.
- 52 A Bundesverwaltungsgericht (szövetségi közigazgatási bíróság) megállapítja, hogy a hivatal nem tagadhatta meg az elé terjesztett menedékjog iránti kérelem megvizsgálását amiatt, hogy az alapeljárás felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fele biztonságos harmadik országból érkezett. Mivel ugyanis a nemzeti jogot az uniós jognak megfelelően kell értelmezni, valamely biztonságos harmadik ország csak olyan állam lehet, amely nem uniós tagállam. Azt kellene tehát meghatározni, hogy a vitatott határozat tekinthető-e olyan elutasító határozatnak, amely a menedékjog iránti kérelemnek az AsylG 29. §-a (1) bekezdésének 2. pontja szerinti elfogadhatatlanságán alapul.
- 53 Ilyen körülmények között a Bundesverwaltungsgericht (szövetségi közigazgatási bíróság) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjeszti a Bíróság elé:
- „1) Ellentétes-e a[z] [eljárási] irányelv 52. cikke első bekezdésének átmeneti rendelkezésével az olyan nemzeti szabályozás alkalmazása, amely szerint a[z] [eljárási] irányelv 33. cikke (2) bekezdésének a) pontjában biztosított, az előzménynek tekinthető szabályozáshoz képes szélesebb felhatalmazás áttöltése alapján a nemzetközi védelem iránti kérelem elfogadhatatlan, ha a kérelmezőt egy másik tagállamban kiegészítő védelemben részesítették, míg a nemzeti szabályozást nemzeti átmeneti rendelkezés hiányában a 2015. július 20. előtt benyújtott kérelmekre is alkalmazni kell? Ez vonatkozik-e mindenképpen arra az esetre, ha a [»Dublin III« rendelet] 49. cikke szerinti menedékjog iránti kérelem még teljesen a [»Dublin II« rendelet] hatálya alá tartozik?
- 2) Megengedi-e a[z] [eljárási] irányelv 52. cikke első bekezdésének átmeneti rendelkezése a tagállamoknak különösen a[z] [eljárási] irányelv 33. cikke (2) bekezdésének a) pontja szerinti szélesebb felhatalmazás visszamenőleges hatályú áttöltését, azzal a következménnyel, hogy a[z]

[eljárási] irányelv hatálybalépése és az e szélesebb felhatalmazás belső jogba való átültetése előtt benyújtott, azonban az átültetés időpontjában jogerősen még el nem bírált menedékjog iránti kérelmek is elfogadhatatlanok?”

A Bíróság előtti eljárás

- 54 Az eljárás írásbeli és szóbeli szakaszának lefolytatása, valamint ítélethozatal céljából a Bíróság elnöke 2017. június 9-i határozatával egyesítette a C-297/17., a C-318/17. és C-319/17. sz. ügyeket, tekintettel arra, hogy az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések mindhárom ügyben azonosak voltak. Továbbá a Bíróság elnöke 2018. január 30-i határozatával egyesítette ezeket az ügyeket és a C-438/17. sz. ügyet az eljárás szóbeli szakaszának lefolytatása, valamint ítélethozatal céljából.
- 55 Előzetes döntéshozatal iránti kérelmeiben a kérdést előterjesztő bíróság a Bíróság eljárási szabályzata 105. cikkének (1) bekezdése szerinti gyorsított eljárás alkalmazását kérte. Ezeket a kérelmeket a Bíróság elnöke 2017. július 14-i Ibrahim és társai végzéssel (C-297/17, C-318/17 és C-319/17, nem tették közzé, EU:C:2017:561), valamint 2017. szeptember 19-i Magamadov végzésével (C-438/17, nem tették közzé, EU:C:2017:723) elutasította.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

A C-297/17., a C-318/17. és a C-319/17. sz. ügyekben az első kérdésről, valamint a C-438/17. sz. ügyben feltett kérdésekről

- 56 Az együttesen vizsgálandó e kérdésekkel a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra vár választ, hogy az eljárási irányelv 52. cikkének első bekezdését úgy kell-e értelmezni, hogy az lehetővé teszi valamely tagállam számára, hogy előírja az ezen irányelv 33. cikke (2) bekezdésének a) pontját átültető nemzeti jogi rendelkezésnek az olyan menedékjog iránti kérelmekre való azonnali alkalmazását, amelyeket jogerősen még nem bíráltak el, és amelyeket 2015. július 20. előtt és e nemzeti jogi rendelkezés hatálybalépése előtt nyújtottak be. A C-438/17. sz. ügy kapcsán ez a bíróság másfelől azt kérdezi, hogy ugyanez az eset áll-e fenn akkor is, ha a menedékjog iránti kérelmet az eljárási irányelv hatálybalépése előtt nyújtották be, és az még a „Dublin III” rendelet 49. cikkének megfelelően teljes mértékben a „Dublin II” rendelet hatálya alá tartozik.
- 57 Az eljárási irányelv 33. cikke (2) bekezdésének a) pontja értelmében a tagállamok akkor minősíthetik elfogadhatatlannak a nemzetközi védelem iránti kérelmet, ha a kérelmező részére más tagállam már nemzetközi védelmet biztosított.
- 58 Ez a rendelkezés valamely tagállam számára annak a lehetőségnek az előírásával, hogy az ilyen kérelem elfogadhatatlanként olyan helyzetekben is elutasításra kerülhet, amikor a kérelmezőnek egy másik tagállamban csak kiegészítő védelmet biztosítottak, kiterjeszti a korábban a 2005/85 irányelv 25. cikke (2) bekezdésének a) pontjában előírt azon lehetőséget, amelynek alapján az ilyen elutasítás kizárólag akkor megengedett, ha a kérelmező részére egy másik tagállamban menekültjogállást biztosítottak.
- 59 Az eljárási irányelv 51. cikkének (1) bekezdéséből következik, hogy a tagállamok kötelesek voltak hatályba léptetni azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy többek között az ezen irányelv 33. cikkének 2015. július 20-ig megfeleljenek. Továbbá, az eljárási irányelv 53. cikke első bekezdésének megfelelően a 2005/85 irányelv 2015. július 21-ével hatályát veszítette.
- 60 Az eljárási irányelv 52. cikkének első bekezdése átmeneti rendelkezéseket tartalmaz.

- 61 Ily módon az ezen irányelv 52. cikke első bekezdésének első mondata értelmében a tagállamok az 51. cikk (1) bekezdésében meghatározott törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket alkalmazzák a „2015. július 20-tól kezdve vagy annál korábban” benyújtott nemzetközi védelem iránti kérelmekre és nemzetközi védelem visszavonására irányuló eljárásokra.
- 62 Az eljárási irányelv 52. cikke első bekezdésének második mondata kimondja, hogy a „2015. július 20. előtt” benyújtott kérelmekre és az említett időpont előtt kezdeményezett, a menekültjogállás visszavonására irányuló eljárásokra a 2005/85 irányelv szerint elfogadott törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések irányadók.
- 63 Az eljárási irányelv előkészítő munkálatainak vizsgálatából, különösen a nemzetközi védelmi jogállás megadására és visszavonására vonatkozó közös eljárásokról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelv elfogadására tekintettel első olvasatban hozott, 2013. június 6-i 7/2013/EU tanácsi álláspontra (HL 2013. C 179. E., 27. o.) és a nemzetközi védelem megadására és visszavonására vonatkozó tagállami eljárások minimumszabályairól szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló bizottsági javaslat (COM(2009) 554 végleges) összehasonlításából következik, hogy az eljárási irányelv 52. cikke első bekezdésének első mondatában szereplő „vagy annál korábban” kifejezést a jogalkotási folyamat során adták hozzá (2018. július 25-i Alheto ítélet, C-585/16, EU:C:2018:584, 71. pont).
- 64 Következésképpen az eljárási irányelv 52. cikke első bekezdésének első és második mondata közötti feszültség ellenére, az említett előkészítő munkálatokból kitűnik, hogy az uniós jogalkotó lehetővé kívánta tenni a tagállamok számára, hogy ha akarják, az ezen irányelvet végrehajtó rendelkezéseiket azonnali hatállyal alkalmazzák a 2015. július 20. előtt benyújtott nemzetközi védelem iránti kérelmekre (2018. július 25-i Alheto ítélet, C-585/16, EU:C:2018:584, 72. pont).
- 65 Továbbá az említett előkészítő munkálatokban semmi nem jelzi azt, hogy az uniós jogalkotó ezt a lehetőséget, amelyet az eljárási irányelv 52. cikkének első bekezdése biztosít a tagállamok számára, kizárólag azokra a rendelkezésekre kívánta korlátozni, amelyek a nemzetközi védelmet kérelmezők számára kedvezőbbek, mint a 2005/85 irányelv átültetése érdekében korábban elfogadott rendelkezések.
- 66 Mindazonáltal, az eljárási irányelv 52. cikkének első bekezdése ugyan felhatalmazta a tagállamokat az ezen irányelvet végrehajtó rendelkezéseiknek a 2015. július 20. előtt benyújtott nemzetközi védelem iránti kérelmekre való alkalmazására, erre azonban nem kötelezte őket. Mivel e rendelkezés „a 2015. július 20-tól kezdve vagy annál korábban” kifejezés használatával különböző időbeli alkalmazási lehetőségeket kínál, a jogbiztonság és a törvény előtti egyenlőség elvének az uniós jog végrehajtásakor történő tiszteletben tartása, valamint annak érdekében, hogy a nemzetközi védelmet kérelmezők így védve legyenek az önkénnyel szemben, fontos, hogy mindegyik tagállam, amelyre nézve az említett irányelv kötelező, a területükön adott időszakban benyújtott nemzetközi védelem iránti kérelmeket előreláthatóan és egységesen vizsgálja meg (lásd ebben az értelemben: 2018. július 25-i Alheto ítélet, C-585/16, EU:C:2018:584, 73. pont).
- 67 Az előzetes döntéshozatalra utaló határozatokból kitűnik, hogy az a rendelkezés, amellyel az eljárási irányelv 33. cikke (2) bekezdésének a) pontjában előírt további elfogadhatatlansági indok a német jogba átültetésre került, azaz az AsylG 29. §-a (1) bekezdésének 2. pontja 2016. augusztus 6-án lépett hatályba, és nemzeti átmeneti rendelkezések hiányában a kérdést előterjesztő bíróságnak az AsylG 77. §-a (1) bekezdésének első mondata alapján határozatához az alapeljárásokban az e bíróság előtt a legutolsó tárgyalás időpontjában vagy tárgyalás hiányában a döntése meghozatalának időpontjában fennálló ténybeli és jogi helyzetet, következésképpen pedig az AsylG 29. §-ának az ezen időpontban hatályos változatát kell alapul vennie, hacsak az eljárási irányelv 52. cikkének első bekezdésével nem ellentétes e változat olyan kérelmekre való azonnali alkalmazása, amelyeket annak a hatálybalépése előtt nyújtottak be, azonban még nem bíráltak el jogerősen.

- 68 E tekintetben meg kell állapítani először is, hogy az AsylG 77. §-a (1) bekezdésének első mondatához hasonló nemzeti rendelkezés biztosítja, hogy azokat a nemzetközi védelem iránti kérelmeket, amelyeket ugyanabban az időszakban nyújtottak be Németország területén, és amelyeket az AsylG 29. §-a (1) bekezdése 2. pontjának hatálybalépésekor még nem bíráltak el jogerősen, előreláthatóan és egységesen vizsgálják meg.
- 69 Másodszer, amint az a jelen ítélet 64. és 65. pontjában kifejtett megfontolásokból következik, az eljárási irányelv 52. cikkének első bekezdésével nem ellentétes az, hogy az ezen irányelv 33. cikke (2) bekezdésének a) pontjában előírt további elfogadhatatlansági indokot átültető nemzeti rendelkezés a nemzeti jog értelmében *ratione temporis* alkalmazandó legyen az olyan menedékjog iránti kérelmekre, amelyeket 2015. július 20. előtt és ezen átültető rendelkezés hatálybalépése előtt nyújtottak be, azonban még nem bíráltak el jogerősen.
- 70 Harmadszor, jóllehet az eljárási irányelv 52. cikkének első bekezdésével alapvetően nem ellentétes ezen irányelv rendelkezéseinek az olyan kérelmekre való azonnali alkalmazása sem, amelyeket a hatálybalépése előtt nyújtottak be, meg kell állapítani, hogy az említett irányelv 33. cikke (2) bekezdésének a) pontjában előírt további elfogadhatatlansági indok azonnali alkalmazásának a korlátai a C-438/17. sz. ügy tárgyát képezőhöz hasonló helyzetben állnak fenn, amelyben mind a Németországban benyújtott menedékjog iránti kérelmet, mind pedig a visszavétel iránti megkeresést 2014. január 1-je előtt terjesztették elő, így ez a kérelem a „Dublin III” rendelet 49. cikkének megfelelően még teljes mértékben a „Dublin II” rendelet hatálya alá tartozik.
- 71 Az eljárási irányelv ugyanis, amelyet ugyanazon a napon fogadtak el, mint a „Dublin III” rendeletet, ez utóbbihoz hasonlóan előírja hatályának a 2005/85 irányelvhez képest – amely megelőzte azt és kizárólag a menekültügyi eljárást szabályozta – a nemzetközi védelem iránti kérelmekre való kiterjesztését. E szélesebb szabályozási keret alapján került tehát sor az eljárási irányelv 33. cikke (2) bekezdésének a) pontjában előírt további elfogadhatatlansági indok bevezetésére, amely lehetővé teszi a tagállamok számára a menedékjog iránti kérelemnek elfogadhatatlanként abban az esetben való elutasítását is, ha a menedékkérőnek valamely más tagállam nem menedékjogot, hanem csupán kiegészítő védelmet biztosított.
- 72 Egyébként, miközben a 2005/85 irányelv 25. cikkének (1) bekezdése a „Dublin II” rendeletre hivatkozik, az eljárási irányelv 33. cikkének (1) bekezdése a „Dublin III” rendeletre utal.
- 73 Ennek alapján a „Dublin III” rendelet és az eljárási irányelv szerkezetéből, valamint az ez utóbbi irányelv 33. cikke (1) bekezdésének szövegéből következik, hogy az említett irányelv 33. cikke (2) bekezdésének a) pontjában előírt további elfogadhatatlansági indok nem az olyan menedékjog iránti kérelem alkalmazására irányul, amely még teljes mértékben a „Dublin II” rendelet hatálya alá tartozik.
- 74 A fentiekre tekintettel a C-297/17., a C-318/17. és a C-319/17. sz. ügyekben az első kérdésre, valamint a C-438/17. sz. ügyben feltett kérdésekre azt a választ kell adni, hogy az eljárási irányelv 52. cikkének első bekezdését úgy kell értelmezni, hogy az lehetővé teszi valamely tagállam számára, hogy előírja az ezen irányelv 33. cikke (2) bekezdésének a) pontját átültető nemzeti rendelkezésnek az olyan menedékjog iránti kérelmekre való azonnali alkalmazását, amelyeket jogerősen még nem bíráltak el, és amelyeket 2015. július 20. előtt és e nemzeti rendelkezés hatálybalépése előtt nyújtottak be. Ellenben ezen 52. cikknek a többek között az említett 33. cikkel összefüggésben értelmezett első bekezdésével ellentétes az ilyen azonnali alkalmazás egy olyan helyzetben, amikor mind a menedékjog iránti kérelmet, mind pedig a visszavétel iránti megkeresést az eljárási irányelv hatálybalépése előtt terjesztették elő, és azok a „Dublin III” rendelet 49. cikkének megfelelően még teljes mértékben a „Dublin II” rendelet hatálya alá tartoznak.

A C-297/17., a C-318/17. és a C-319/17. sz. ügyekben a második kérdéstről

- 75 Az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból következik, hogy ezzel a kérdéssel a kérdést előterjesztő bíróság arra vár választ, hogy az eljárási irányelv 33. cikkét úgy kell-e értelmezni, hogy az lehetővé teszi a tagállamok számára valamely menedékjog iránti kérelem elfogadhatatlanként történő elutasítását e 33. cikk (2) bekezdésének a) pontja alapján, anélkül hogy ez utóbbiaknak elsődlegesen a „Dublin II” rendeletben, illetve a „Dublin III” rendeletben előírt átvételi vagy visszavételi eljárásokat kellene alkalmazniuk.
- 76 Az eljárási irányelv 33. cikkének (1) bekezdése értelmében, azokon az eseteken túlmenően, amikor nem kerül sor egy kérelemnek a „Dublin III” rendelettel összhangban történő megvizsgálására, a tagállamok akkor sem kötelesek megvizsgálni, hogy a kérelmező az elismerési irányelv értelmében nemzetközi védelemre jogosultnak minősülhet-e, ha egy kérelem az ezen irányelv 33. cikke értelmében elfogadhatatlannak minősül. E 33. cikk (2) bekezdése kimerítően felsorolja azokat a helyzeteket, amelyekben a tagállamok valamely nemzetközi védelem iránti kérelmet elfogadhatatlannak tekinthetnek.
- 77 Az eljárási irányelv 33. cikke (1) bekezdésének a szövegéből, különösen pedig az „[a]zokon az eseteken túlmenően, amikor nem kerül sor egy kérelemnek a [»Dublin III«] rendelettel összhangban történő megvizsgálására” kifejezések alkalmazásából, valamint az e rendelkezéssel követett, az eljárás szerkezetével összefüggő célkitűzésből következik, hogy az ezen irányelv 33. cikkének (2) bekezdésében felsorolt helyzetekben az irányelv lehetővé teszi a tagállamok számára, hogy anélkül utasítsanak el elfogadhatatlanként valamely nemzetközi védelem iránti kérelmet, hogy elsődlegesen a „Dublin III” rendeletben előírt átvételi vagy visszavételi eljárást kellene alkalmazniuk.
- 78 Továbbá, ami a C-297/17., a C-318/17. és a C-319/17. sz. ügyek tárgyát képezőhöz hasonló nemzetközi védelem iránti kérelmeket illeti, amelyek részben a „Dublin III” rendelet hatálya alá tartoznak, valamely tagállam nem kérheti érvényesen egy másik tagállamtól az e rendelettel meghatározott eljárások keretében egy olyan harmadik országbeli állampolgár átvételét vagy visszavételét, aki e tagállamok közül az elsőben nemzetközi védelem iránti kérelmet terjesztett elő, miután a másik kiegészítő védelmet biztosított a részére.
- 79 Ebben a helyzetben ugyanis az uniós jogalkotó úgy ítélte meg, hogy az ilyen nemzetközi védelem iránti kérelem elutasítását inkább az eljárási irányelv 33. cikke (2) bekezdésének a) pontja szerinti elfogadhatatlansági határozattal, mint a „Dublin III” rendelet 26. cikke szerinti átadásra vonatkozó és a vizsgálatot mellőző határozattal kell biztosítani (lásd: 2017. április 5-i Ahmed végzés, C-36/17, EU:C:2017:273, 39. és 41. pont).
- 80 E körülmények között a C-297/17., a C-318/17. és a C-319/17. sz. ügyekben feltett második kérdésre azt a választ kell adni, hogy az említett ügyek tárgyát képezőhöz hasonló helyzetben az eljárási irányelv 33. cikkét úgy kell értelmezni, hogy az lehetővé teszi a tagállamok számára valamely menedékjog iránti kérelem elfogadhatatlanként történő elutasítását e 33. cikk (2) bekezdésének a) pontja alapján, anélkül hogy ez utóbbiaknak elsődlegesen a „Dublin III” rendeletben előírt átvételi vagy visszavételi eljárásokat kellene vagy lehetne alkalmazniuk.

A C-297/17., a C-318/17. és a C-319/17. sz. ügyekben a harmadik és a negyedik kérdéstről

- 81 Az együttesen vizsgálandó e kérdésekkel a kérdést előterjesztő bíróság azt kérdezi egyrészt, hogy az eljárási irányelv 33. cikke (2) bekezdésének a) pontját úgy kell-e értelmezni, hogy azzal ellentétes az, hogy valamely tagállam gyakorolja az e rendelkezéssel biztosított azon lehetőséget, hogy a menekültjogállás megadása iránti kérelmet elfogadhatatlanként elutasítja azzal az indokkal, hogy a kérelmezőnek egy másik tagállam már biztosított kiegészítő védelmet, ha a kiegészítő védelemben részesülő személyek életkörülményei ebben a másik tagállamban vagy ellentétesnek a Charta

4. cikkével, vagy pedig nem teljesítik az elismerési irányelv VII. fejezetének rendelkezéseit, ugyanakkor nem érik el az ezen 4. cikk megsértésének mértékét. A kérdést előterjesztő bíróság azt kérdezi, hogy adott esetben ugyanez a helyzet-e akkor is, ha ezek a jogosultak az említett másik tagállamban a megélhetést biztosító semmilyen ellátásban nem részesülnek vagy a más tagállamokban biztosítottakhoz képest egyértelműen korlátozottabb terjedelemben részesülnek ilyen ellátásban, e tekintetben azonban az említett tagállam állampolgáraihoz képest nem kezelik őket eltérően.

- 82 Másrészt, a kérdést előterjesztő bíróság azt kérdezi, hogy az eljárási irányelv 33. cikke (2) pontjának a) pontját úgy kell-e értelmezni, hogy azzal ellentétes az, hogy valamely tagállam ugyanezt a lehetőséget gyakorolja, ha a menekültügyi eljárásnak a másik tagállamban rendszerszintű hiányosságai voltak és az továbbra is fennáll.
- 83 Ami először is a jelen ítélet 81. pontjában érintett helyzetet illeti, emlékeztetni kell arra, hogy az uniós jog azon az alapvető előfeltevésen alapul, amely szerint minden tagállam osztozik az összes többi tagállammal az Unió alapjául szolgáló számos közös értékben, és elismeri, hogy azok osztják ezen értékeket vele, amint azt az EUSZ 2. cikk kimondja. Ezen előfeltevés maga után vonja és igazolja a tagállamok közötti kölcsönös bizalom fennállását ezen értékek elismerése, és így az azokat végrehajtó uniós jog tiszteletben tartása tekintetében, valamint a tekintetben, hogy a nemzeti jogrendjeik képesek a Chartában, különösen annak az 1. és 4. cikkében elismert alapvető jogok kapcsán egyenértékű és tényleges védelmet nyújtani, amely rendelkezések az Uniónak és tagállamainak az egyik alapvető értékét fejezik ki (a mai napon hozott Jawo ítélet, C-163/17, 80. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 84 A tagállamok közötti kölcsönös bizalom elvének alapvető jelentősége van az uniós jogban, mivel lehetővé teszi egy belső határok nélküli térség létrehozását és fenntartását. Pontosabban a kölcsönös bizalom elve, különösen a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség tekintetében ezen állam mindegyikétől megköveteli, hogy – kivételes körülményektől eltekintve – úgy tekintse, hogy az összes többi tagállam tiszteletben tartja az uniós jogot, és különösen az uniós jog által elismert alapvető jogokat (a mai napon hozott Jawo ítélet, C-163/17, 81. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 85 Következésképpen, a közös európai menekültügyi rendszer összefüggésében vélelmezni kell, hogy a nemzetközi védelem kérelmezőivel kapcsolatos bánásmód minden tagállamban megfelel a Charta, a Genfi Egyezmény és az EJEE követelményeinek (a mai napon hozott Jawo ítélet, C-163/17, 82. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Ez az eset áll fenn különösen az eljárási irányelv 33. cikke (2) bekezdése a) pontjának alkalmazása során, amely az ezen irányelv által létrehozott közös menekültügyi eljárás keretében a kölcsönös bizalom elve kifejeződésének minősül.
- 86 Nem zárható azonban ki, hogy a gyakorlatban ez a rendszer egy adott tagállamban súlyos működési nehézségekkel szembesül, és így komoly veszélye áll fenn annak, hogy a nemzetközi védelmet kérelmezők e tagállamban alapvető jogaikkal összeegyeztethetetlen bánásmódban részesülnek (a mai napon hozott Jawo ítélet, C-163/17, 83. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 87 Ebben az összefüggésben rá kell mutatni arra, hogy tekintettel a Charta 4. cikkében előírt azon tilalom általános, valamint abszolút jellegére, amely szorosan összefügg az emberi méltóság tiszteletben tartásával, és amely tiltja – semmilyen eltérési lehetőséget nem engedve – az embertelen vagy megalázó bánásmódot bármilyen formájában, e 4. cikk alkalmazása szempontjából nem bír jelentőséggel az, hogy az érintett személy magának az átadásnak az időpontjában, a menekültügyi eljárás során vagy pedig annak a végén lenne ilyen bánásmód komoly veszélyének kitéve (lásd analógia útján: a mai napon hozott Jawo ítélet, C-163/17, 88. pont).
- 88 Ezért, ha az új nemzetközi védelem iránti kérelmet elfogadhatatlanként elutasító határozattal szembeni kereset tárgyában eljáró bíróság a kiegészítő védelmet már biztosító tagállamban lévő ilyen veszély fennállásának megállapításához a kérelmező által benyújtott bizonyítékokkal rendelkezik, e bíróság

köteles objektív, megbízható, pontos és kellően aktuális adatok alapján, valamint az uniós jog által biztosított alapvető jogok védelmi szintjére tekintettel értékelni a rendszerszintű vagy általánossá vált, vagy bizonyos személyek csoportját érintő hiányosságok ténylegességét (lásd analógia útján: a mai napon hozott Jawo ítélet, C-163/17, 90. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 89 E tekintetben hangsúlyozni kell, hogy a jelen ítélet előző pontjában említett hiányosságoknak ahhoz, hogy a Charta 4. cikkének hatálya alá tartozzanak – amely rendelkezés az EJEE 3. cikkének felel meg, és amelynek tartalma és terjedelme tehát a Charta 52. cikke (3) bekezdésének megfelelően azonos azon jogokéval, amelyek az említett egyezményben szerepelnek – a súlyosság különösen jelentős mértékű kell elérniük, amely a szóban forgó adatok összességétől függ (a mai napon hozott Jawo ítélet, C-163/17, 91. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 90 A súlyosság akkor éri el e különösen jelentős mértéket, ha a valamely tagállam hatóságai által tanúsított közöny azzal a következménnyel jár, hogy az állami támogatástól teljes mértékben függő személy – akaratától és személyes választásától függetlenül – súlyos anyagi nélkülözéssel szembesül, amelyben képtelen legalapvetőbb szükségleteit kielégíteni, mint például az étkezést, a tisztálkodást, valamint a lakhatást, és ez fizikai vagy lelki egészségének sérelmével vagy állapotának az emberi méltósággal összeegyeztethetetlen romlásával jár (a mai napon hozott Jawo ítélet, C-163/17, 92. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 91 Az említett mérték tehát nem kerül elérésre olyan helyzetekben, amelyeket akár jelentős nélkülözés vagy az érintett személy életkörülményeinek jelentős romlása jellemez, amennyiben azok nem járnak olyan súlyos anyagi nélkülözéssel, amely e személyt az embertelen vagy megalázó bánásmódhoz hasonlíthatóan súlyos helyzetbe sodorja (a mai napon hozott Jawo ítélet, C-163/17, 93. pont).
- 92 A kérdést előterjesztő bíróság ezzel kapcsolatos kérdéseire tekintettel pontosítani szükséges, hogy figyelemmel arra a jelentőségre, amelyet a kölcsönös bizalom elve a közös európai menekültügyi rendszerre gyakorol, az elismerési irányelv VII. fejezetében szereplő rendelkezésekkel kapcsolatos olyan jogsértések, amelyek nem járnak a Charta 4. cikke megsértésének a következményével, nem akadályozzák a tagállamokat abban, hogy az eljárási irányelv 33. cikke (2) bekezdésének a) pontjában biztosított lehetőséget gyakorolják.
- 93 A kérdést előterjesztő bíróság által egyaránt említett azon körülményt illetően, hogy a kiegészítő védelemben részesülő személyek a kérelmezőnek ilyen védelmet biztosító tagállamban nem részesülnek a megélhetést biztosító semmilyen ellátásban vagy a más tagállamokban biztosítottakhoz képest egyértelműen korlátozottabb terjedelemben részesülnek ilyen ellátásban, azonban az e tagállam állampolgáraihoz képest nem kezelik őket eltérően, csak akkor vezethet ahhoz a megállapításhoz, hogy ez a kérelmező a Charta 4. cikkével ellentétes bánásmód tényleges veszélyének lenne ott kitéve, ha az azzal a következménnyel járna, hogy a kérelmező különös kiszolgáltatottsága miatt – akaratától és személyes választásától függetlenül – a jelen ítélet 89–91. pontjában említett szempontoknak megfelelő súlyos anyagi nélkülözéssel szembesül.
- 94 Mindenesetre az a puszta tény, hogy a szociális védelem és/vagy az életkörülmények az új nemzetközi védelem iránti kérelem benyújtásának helye szerinti tagállamban kedvezőbbek, mint a kiegészítő védelmet már biztosító tagállamban, nem erősítheti meg azt a következtetést, hogy az érintett személy az ez utóbbi tagállamnak való átadás esetén a Charta 4. cikkével ellentétes bánásmód tényleges veszélyének lenne kitéve (lásd analógia útján: a mai napon hozott Jawo ítélet, C-163/17, 97. pont).
- 95 Másodszor, a jelen ítélet 82. pontjában említett helyzetet illetően az előzetes döntéshozatal iránti kérelemből következik, hogy a menekültügyi eljárásnak a kérdést előterjesztő bíróság által érintett hiányosságai ez utóbbi szerint abból állnak, hogy a kiegészítő védelmet biztosító tagállam előreláthatóan és az elismerési irányelv megsértésével megtagadja a nemzetközi védelmet kérelmezőktől a menekültjogállás biztosítását, és az eljárási irányelv 40. cikke (3) bekezdésének

megsértésével az ismételt kérelmeket sem vizsgálja meg olyan új körülmények vagy tények ellenére sem, amelyek jelentősen növelik annak valószínűségét, hogy a kérelmező teljesíti az e jogálláshoz szükséges feltételeket.

- 96 A kérdést előterjesztő bíróság e tekintetben azt kérdezi, hogy az Charta 18. cikkének és az EUMSZ 78. cikknek az együttesen értelmezett rendelkezései megkövetelik-e, hogy a tagállam ilyen helyzetben az eljárási irányelv 33. cikke (2) bekezdésének a) pontját végrehajtó belső szabály ellenére megvizsgálja az új nemzetközi védelem iránti kérelmet.
- 97 Emlékeztetni kell arra, hogy mind az elismerési irányelvet, mind pedig az eljárási irányelvet az EUMSZ 78. cikk alapján fogadták el abból a célból, hogy megvalósítsák az abban foglalt célkitűzést, valamint hogy biztosítsák a Charta 18. cikkének tiszteletben tartását.
- 98 Az elismerési irányelv, különösen pedig annak 13. cikke értelmében a tagállamok olyan harmadik országbeli állampolgárt vagy hontalan személyt kötelesek elismerni menekültként, aki megfelel az ezen irányelv II. és III. fejezetében előírt feltételeknek. Annak meghatározása érdekében, hogy ez az eset áll-e fenn, az említett irányelv 4. cikke (3) bekezdésének megfelelően az egyes nemzetközi védelem iránti kérelmek értékelésének egyedi alapon kell történnie. Ezért a tagállamok kizárólag akkor biztosíthatják az ilyen védelmet kérelmezőnek a menekültjogállás helyett a kiegészítő védelmi jogállást, ha az említett egyedi értékelést követően megállapítják, hogy a kérelmező nem az ezen irányelv e III. fejezetében, hanem az annak V. fejezetében előírt feltételeket teljesíti.
- 99 Márpedig, amennyiben a menekültügyi eljárás valamely tagállamban ahhoz vezet, hogy tényleges vizsgálat nélkül rendszeresen megtagadják a menekültjogállás biztosítását az olyan nemzetközi védelmet kérelmezőktől, akik teljesítik az elismerési irányelv II. és III. fejezetében előírt feltételeket, a menedékkérőknek az e tagállamban biztosított bánásmód nem tekinthető a Charta 18. cikkéből eredő kötelezettségeknek megfelelő bánásmódnak.
- 100 Mindamellett a többi tagállam elutasíthatja elfogadhatatlanként az érintett által hozzájuk által benyújtott új kérelmet az eljárási irányelv 33. cikke (2) bekezdésének a kölcsönös bizalom elvére tekintettel értelmezett a) pontja alapján. Ebben az esetben a kiegészítő védelmet biztosító tagállam feladata átvenni a menekültjogállás biztosítása iránti eljárást.
- 101 A fenti megfontolások összességére tekintettel a C-297/17., a C-318/17. és a C-319/17. sz. ügyekben a harmadik és a negyedik kérdésre a következőképpen kell válaszolni:
- az eljárási irányelv 33. cikke (2) bekezdésének a) pontját úgy kell értelmezni, hogy azzal nem ellentétes az, hogy valamely tagállam gyakorolja az e rendelkezéssel biztosított azon lehetőséget, hogy a menekültjogállás megadása iránti kérelmet elfogadhatatlanként elutasítja azzal az indokkal, hogy a kérelmezőnek egy másik tagállam már biztosított kiegészítő védelmet, ha azok az előre látható életkörülmények, amelyekkel az említett kérelmező kiegészítő védelemben részesülő személyként ebben a másik tagállamban szembesül, nem teszik ki a Charta 4. cikke értelmében vett embertelen vagy megalázó bánásmód komoly veszélyének. Az a körülmény, hogy az ilyen kiegészítő védelemben részesülő személyek az említett tagállamban nem részesülnek a megélhetést biztosító semmilyen ellátásban vagy a más tagállamokban biztosítottakhoz képest egyértelműen korlátozottabb terjedelemben részesülnek ilyen ellátásban, azonban az e tagállam állampolgáraihoz képest nem kezelik őket eltérően, csak akkor vezethet ahhoz a megállapításhoz, hogy ez a kérelmező ott ilyen veszélynek lenne kitéve, ha az azzal a következménnyel jár, hogy a kérelmező különös kiszolgáltatottsága miatt – akaratától és személyes választásától függetlenül – súlyos anyagi nélkülözéssel szembesül.

- Az eljárási irányelv 33. cikke (2) bekezdésének a) pontját úgy kell értelmezni, hogy azzal nem ellentétes az, hogy valamely tagállam ezt a lehetőséget gyakorolja, ha a menekültügyi eljárás a kérelmezőnek kiegészítő védelmet biztosító másik tagállamban ahhoz vezet, hogy tényleges vizsgálat nélkül rendszeresen megtagadják a menekültjogállás biztosítását az olyan nemzetközi védelmet kérelmezőktől, akik teljesítik az elismerési irányelv II. és III. fejezetében előírt feltételeket.

A C-297/17., a C-318/17. és a C-319/17. sz. ügyekben az ötödik kérdésről

- 102 Tekintettel a C-297/17., a C-318/17. és a C-319/17. sz. ügyekben többek között a második kérdésre adott válaszra, nem szükséges válaszolni az ezekben az ügyekben feltett ötödik kérdésre.

A költségekről

- 103 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (nagytanács) a következőképpen határozott:

- 1) **A nemzetközi védelem megadására és visszavonására vonatkozó közös eljárásokról szóló, 2013. június 26-i 2013/32/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv 52. cikkének első bekezdését úgy kell értelmezni, hogy az lehetővé teszi valamely tagállam számára, hogy előírja az ezen irányelv 33. cikke (2) bekezdésének a) pontját átültető nemzeti rendelkezésnek az olyan menedékjog iránti kérelmekre való azonnali alkalmazását, amelyeket jogerősen még nem bíráltak el, és amelyeket 2015. július 20. előtt és e nemzeti rendelkezés hatálybalépése előtt nyújtottak be. Ellenben ezen 52. cikknek a többek között az említett 33. cikkel összefüggésben értelmezett első bekezdésével ellentétes az ilyen azonnali alkalmazás egy olyan helyzetben, amikor mind a menedékjog iránti kérelmet, mind pedig a visszavétel iránti megkeresést a 2013/32 irányelv hatálybalépése előtt terjesztették elő, és azok az egy harmadik országbeli állampolgár vagy egy hontalan személy által a tagállamok egyikében benyújtott nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállam meghatározására vonatkozó feltételek és eljárási szabályok megállapításáról szóló, 2013. június 26-i 604/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 49. cikkének megfelelően még teljes mértékben az egy harmadik ország állampolgára által a tagállamok egyikében benyújtott menedékjog iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállam meghatározására vonatkozó feltételek és eljárási szabályok megállapításáról szóló, 2003. február 18-i 343/2003/EK tanácsi rendelet hatálya alá tartoznak.**
- 2) **A C-297/17., a C-318/17. és a C-319/17. sz. ügyek tárgyát képezőhöz hasonló helyzetben a 2013/32 irányelv 33. cikkét úgy kell értelmezni, hogy az lehetővé teszi a tagállamok számára valamely menedékjog iránti kérelem elfogadhatatlanként történő elutasítását e 33. cikk (2) bekezdésének a) pontja alapján, anélkül hogy ez utóbbiaknak elsődlegesen a 604/2013 rendeletben előírt átvételi vagy visszavételi eljárásokat kellene vagy lehetne alkalmazniuk.**
- 3) **A 2013/32 irányelv 33. cikke (2) bekezdésének a) pontját úgy kell értelmezni, hogy azzal nem ellentétes az, hogy valamely tagállam gyakorolja az e rendelkezéssel biztosított azon lehetőséget, hogy a menekültjogállás megadása iránti kérelmet elfogadhatatlanként elutasítja azzal az indokkal, hogy a kérelmezőnek egy másik tagállam már biztosított kiegészítő védelmet, ha azok az előre látható életkörülmények, amelyekkel az említett kérelmező kiegészítő védelemben részesülő személyként ebben a másik tagállamban szembesül, nem teszik ki az Európai Unió Alapjogi Chartájának 4. cikke értelmében vett embertelen vagy**

megalázó bánásmód komoly veszélyének. Az a körülmény, hogy az ilyen kiegészítő védelemben részesülő személyek az említett tagállamban nem részesülnek a megélhetést biztosító semmilyen ellátásban vagy a más tagállamokban biztosítottakhoz képest egyértelműen korlátozottabb terjedelemben részesülnek ilyen ellátásban, azonban az e tagállam állampolgáraihoz képest nem kezelik őket eltérően, csak akkor vezethet ahhoz a megállapításhoz, hogy ez a kérelmező ott ilyen veszélynek lenne kitéve, ha az azzal a következménnyel jár, hogy a kérelmező különös kiszolgáltatottsága miatt – akaratától és személyes választásától függetlenül – súlyos anyagi nélkülözéssel szembesül.

A 2013/32 irányelv 33. cikke (2) bekezdésének a) pontját úgy kell értelmezni, hogy azzal nem ellentétes az, hogy valamely tagállam ezt a lehetőséget gyakorolja, ha a menekültügyi eljárás a kérelmezőnek kiegészítő védelmet biztosító másik tagállamban ahhoz vezet, hogy tényleges vizsgálat nélkül rendszeresen megtagadják a menekültjogállás biztosítását az olyan nemzetközi védelmet kérelmezőktől, akik teljesítik a harmadik országbeli állampolgárok és hontalan személyek nemzetközi védelemre jogosultként való elismerésére, az egységes menekült vagy kiegészítő védelmet biztosító jogállásra, valamint a nyújtott védelem tartalmára vonatkozó szabályokról szóló, 2011. december 13-i 2011/95/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv II. és III. fejezetében előírt feltételeket.

Aláírások